

La indústria de la construcció naval va ser un sector important de l'economia catalana durant segles i molt especialment, a la baixa edat mitjana i als segles s. XVIII i XIX. Alhora va constituir una de les bases materials de l'expansió marítima catalana durant aquests períodes, observant ritmes paral·lels als d'altres activitats marítimes.

Aquestes dues raons motiven el fet que DRASSANA hagi volgut dedicar el monogràfic d'aquest número a proporcionar als nostres lectors una visió de conjunt de la indústria de la construcció naval tradicional al llarg de les etapes més destacades de la seva història.

El dossier que presentem a continuació reuneix tres treballs deguts a especialistes que han dedicat gran part de la seva activitat a l'estudi de la construcció naval tradicional.

El primer article, de Eduardo José Rodríguez i Francesc Xavier Teruelo, presenta alguns vessants de la construcció naval en època medieval a partir de l'estudi comparat de la construcció d'una galera a les Drassanes de Barcelona el 1390 i una barca de panescalm de mitjan segle XV. Els autors analitzen aspectes diversos com les tècniques de construcció, les matèries utilitzades i els costos econòmics que comportaren ambdós bastiments.

La segona aportació, una completa quantificació de la construcció naval catalana i una anàlisi de les seves característiques bàsiques per al període de la baixa edat moderna i la primera meitat del segle XIX, és obra del doctor Josep Maria Delgado i Ribas, catedràtic d'història econòmica de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Per últim, la transformació de la construcció de vaixells en el marc de la Revolució Industrial, el pas dels vaixells de fusta als de ferro, de la propulsió a vela a la propulsió mecànica, en aquest cas, la màquina de vapor, són estudiats en el treball del doctor Santiago Riera i Tuèbols, professor d'història de la ciència i de la tècnica de la Universitat de Barcelona.